

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Комітет з питань бюджету

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.: 255-40-29, 255-43-61, факс: 255-41-23

**Комітет Верховної Ради України
з питань прав людини, деокупації та
реінтеграції тимчасово окупованих
територій у Донецькій, Луганській
областях та Автономної Республіки
Крим, міста Севастополя, національних
меншин і міжнаціональних відносин**

До законопроекту за реєстр. № 6177

Комітет Верховної Ради України з питань бюджету на своєму засіданні 26 січня 2022 року (протокол № 114) відповідно до статей 27 і 109 Бюджетного кодексу України та статті 93 Регламенту Верховної Ради України розглянув проект Закону України «Про Національну комісію з питань захисту персональних даних та доступу до публічної інформації», поданий народними депутатами України Тарасенком Т.П., Чернєвим Є.В., Лабою М.М. та іншими (реєстр. № 6177 від 18.10.2021 р.).

Законопроектом пропонується утворення та функціонування нового органу – Національної комісії з питань захисту персональних даних та доступу до публічної інформації (далі – Комісія) як центрального органу виконавчої влади зі спеціальним статусом, який забезпечуватиме формування та реалізацію державної політики в сфері захисту персональних даних та доступу до публічної інформації, а також здійснюватиме державний контроль за дотриманням законодавства про захист персональних даних та/або доступ до публічної інформації. При цьому у статті 2 законопроекту зазначено, що такий орган утворюється Кабінетом Міністрів України і підзвітний йому та є відповідальним і підконтрольним Верховній Раді України.

Передбачається, що Комісія є колегіальним органом, до складу якого входить 7 членів, та складається з апарату та територіальних відділень (не більше 6 відділень), при цьому в апараті діє служба інспекторів як самостійний структурний підрозділ (зокрема, інспектори здійснюють розслідування та перевірки) /*стаття 7, частина п'ята статті 14, стаття 15 законопроекту*/.

Відповідно до частини сьомої статті 14 законопроекту гранична чисельність Комісії становитиме 400 осіб, чисельність працівників апарату та штатний розпис апарату затверджуватиметься Комісією з урахуванням видатків, передбачених у державному бюджеті, водночас згідно із статтею 11 законопроекту Голова Комісії затверджує штатний розпис і кошторис Комісії. Щодо зазначених положень Міністерство фінансів України у своєму експертному висновку до законопроекту зауважує, що відповідно до Закону

України «Про Кабінет Міністрів України» граничну чисельність працівників органів виконавчої влади затверджує Кабінет Міністрів України та відповідно до Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» штатний розпис та кошторис апарату центрального органу виконавчої влади затверджує керівник такого органу за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної бюджетної політики.

У законопроекті визначено особливі умови оплати праці Голови Комісії, членів Комісії та державних службовців (працівників) апарату Комісії, зокрема визначаються посадові оклади відповідно до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого на 1 січня календарного року (для Голови Комісії у розмірі 40 прожиткових мінімумів для працездатних осіб; члена Комісії, керівника апарату Комісії, керівника Служби інспекторів – 35, інспектора Комісії – 30, керівника територіального відділення Комісії, заступника керівника апарату Комісії – 25 тощо, при цьому посадовий оклад інших працівників Комісії не може становити менше двох розмірів посадового окладу, встановленого Кабінетом Міністрів України для працівників, які займають відповідні посади в центральних органах виконавчої влади) */стаття 19 законопроекту/*. Мінфін зауважує, що зазначене не відповідає законам України «Про Кабінет Міністрів України» та «Про оплату праці», відповідно до яких умови оплати праці працівників бюджетних установ і підприємств державного сектору економіки, а також грошового забезпечення військовослужбовців (осіб рядового та начальницького складу), поліцейських визначає Кабінет Міністрів України.

Також у законопроекті передбачено, що:

член Консультативної ради при Комісії *(згідно з частиною шостою статті 20 законопроекту до відповідної ради входить 7 членів)* має право на винагороду, яка розраховується погодинно у розмірі 5 погодинних розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої для працездатних осіб на 1 січня календарного року, розмір винагороди кожного члена цієї ради визначає Комісія з урахуванням кількості годин, протягом яких відповідний член брав участь у засіданнях та/або здійснював аналітичну науково-експертну роботу, при цьому відповідні члени, які постійно не проживають в місті розміщення Комісії, мають право на компенсацію витрат на проживання та проїзд, а також на отримання добових */стаття 21 законопроекту/*;

Комісія може залучати на добровільній основі, у тому числі на договірних засадах, кваліфікованих спеціалістів та експертів, які мають право на оплату виконаної роботи та на компенсацію витрат, пов'язаних із проведенням експертизи і викликом до Комісії */частини перша і сьома статті 33, частина четверта статті 34 законопроекту/*;

перекладач має право на оплату виконаної роботи та на компенсацію витрат, пов'язаних із викликом до Комісії */частина четверта статті 35 законопроекту/*;

Комісія веде реєстр нормативних актів Комісії, реєстр рішень, реєстр Актів про результати перевірки, реєстр Висновків про результати консультацій з суб'єктами владних повноважень */частина сьома статті 5, частина десята статті 39, частина п'ятнадцята статті 46, частина сьома статті 52 законопроекту/*;

члени Конкурсної комісії, запропоновані міжнародними та іноземними організаціями, які постійно не проживають у місті Києві, мають право на компенсацію витрат на проживання та переїзд за рахунок коштів державного

бюджету, порядок та граничні розміри компенсації таких витрат визначаються Кабінетом Міністрів України */пункт 5 розділу VIII «Прикінцеві та перехідні положення» законопроекту/*.

Отже, реалізація зазначених положень законопроекту, пов'язаних із створенням та забезпеченням функціонування Комісії, потребуватиме додаткових видатків державного бюджету (у Законі України від 02.12.2021 р. № 1928-IX «Про Державний бюджет України на 2022 рік» відповідні кошти не передбачено).

При цьому підпунктом 1 пункту 9 розділу VIII «Прикінцеві та перехідні положення» законопроекту доручається Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня набрання чинності відповідним законом внести на розгляд Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до Державного бюджету України на поточний рік щодо передбачення видатків, необхідних для утворення та діяльності Комісії, зокрема видатків для забезпечення Комісії та її територіальних відділень адміністративними будинками, транспортними засобами, засобами зв'язку і матеріально-технічного забезпечення, іншим майном.

У пояснювальній записці до законопроекту зазначено, що його прийняття потребує виділення додаткових коштів державного бюджету в обсязі 244,76 млн грн та надано його розрахунок, згідно з яким 91,2% цих коштів становлять видатки на оплату праці з нарахуваннями.

Мінфін зауважує про відсутність пропозицій щодо джерел покриття зазначених витрат бюджету, а також детальних фінансово-економічних обґрунтувань з відповідними розрахунками та пропозиціями щодо джерел покриття витрат на реалізацію положень законопроекту, а також зазначає, що у зв'язку з відсутністю вихідних даних щодо затрат на реалізацію положень законопроекту не має можливості визначити орієнтовний обсяг впливу на показники державного бюджету. Загалом Мінфін вважає, що законопроект потребує суттєвого доопрацювання та зазначення джерел покриття додаткових видатків державного бюджету.

Серед іншого, законопроектом передбачено, що Комісія може прийняти рішення про накладення на суб'єкта контролю штрафу за невиконання рішення Комісії, а саме невиконання рішення в частині зобов'язання вчинити дії у встановлений строк тягне за собою накладення штрафу на фізичних осіб в розмірі від 20000 до 100000 грн, на юридичних осіб в розмірі від 0,5% до 1% загального річного обороту такої юридичної особи за рік, який передує року винесення рішення Комісії, але не менше ніж 3000 неоподаткованих мінімумів доходів громадян, а кожне повторне невиконання рішення Комісії – штраф у розмірі 200% від розміру раніше накладеного штрафу */частини четверта і п'ята статті 43 законопроекту/*. Крім того, згідно з частиною другою статті 44 законопроекту відмова суб'єкта контролю та/або посадових (службових) осіб суб'єкта контролю від допуску до перевірки на інших підставах, ніж визначені в частині сьомій статті 46, не дозволяється та тягне за собою накладення штрафу на фізичних осіб в розмірі від 20000 до 100000 грн, на юридичних осіб в розмірі від 0,5% до 1% загального річного обороту такої юридичної особи за рік, який передує року винесення рішення Комісії, але не менше ніж 3000 неоподаткованих мінімумів доходів громадян. Реалізація таких положень законопроекту може призвести до збільшення доходів державного бюджету від штрафів у разі виявлення відповідних правопорушень.

До законопроекту не надано фінансово-економічне обґрунтування до законопроекту (включаючи відповідні розрахунки) та пропозицій щодо джерел

покриття витрат бюджету, що не відповідає вимогам частин першої та третьої статті 27 Бюджетного кодексу України і частини третьої статті 91 Регламенту Верховної Ради України. Передбачена законопроектом дата набрання чинності відповідним законом (з дня, наступного за днем його опублікування) не узгоджується з нормами частини третьої статті 27 Бюджетного кодексу України щодо термінів введення в дію законів, що мають вплив на показники бюджету.

Окремо належить зауважити, що у частинах другій і третій статті 18 законопроекту передбачено окремі положення щодо складання бюджету в частині видатків на діяльність Комісії, зокрема встановлено, що у державному бюджеті видатки на фінансове забезпечення Комісії визначаються окремим рядком на рівні, що забезпечує належне виконання повноважень Комісії, Комісія є головним розпорядником коштів державного бюджету. Зазначені положення не відповідають вимогам Бюджетного кодексу України, зокрема:

частині другій статті 4 (згідно з якою бюджетна система України і Державний бюджет України встановлюються виключно Бюджетним кодексом України та законом про Державний бюджет України, якщо іншим нормативно-правовим актом бюджетні відносини визначаються інакше, ніж у цьому Бюджетному кодексі України, застосовуються відповідні норми цього Кодексу. При цьому виключно законом про Державний бюджет України визначаються надходження та витрати Державного бюджету України);

частинам другій і третій статті 22 (щодо критеріїв і порядку визначення головних розпорядників коштів державного бюджету);

частині другій статті 23 (згідно з якою бюджетні призначення встановлюються законом про Державний бюджет України).

Отже, порушені у зазначених положеннях законопроекту питання є предметом регулювання Бюджетного кодексу України, на що також звертає увагу Мінфін, тому їх необхідно виключити.

За підсумками розгляду законопроекту (реєстр. № 6177) Комітет ухвалив рішення:

1. Законопроект матиме вплив на показники бюджету (потребуватиме додаткових видатків державного бюджету на створення і функціонування Комісії, а також може призвести до збільшення доходів державного бюджету від штрафів у разі виявлення відповідних правопорушень). У разі прийняття відповідного закону він має вводитися в дію відповідно до вимог частини третьої статті 27 Бюджетного кодексу України.

2. Рекомендувати Комітету з питань прав людини, деокупації та реінтеграції тимчасово окупованих територій у Донецькій, Луганській областях та Автономній Республіці Крим, міста Севастополя, національних меншин і міжнаціональних відносин при доопрацюванні законопроекту положення частин другої і третьої статті 18 законопроекту виключити (для приведення у відповідність до вимог Бюджетного кодексу України, зокрема, статей 4, 22 і 23).

Голова Комітету

Ю.Ю. Арістов

ЕАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Арістов Юрій Юрійович

Сертифікат: 58E2D9E7F900307B0400000D6452E0032508F00

Дійсний до: 28.01.2023 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 04-13/9-2022/24204 від 27.01.2022

813655